



El dolmen de Pedra Gentil

SL-C 71

**Descobrim l'entorn
de Vallgorguina (I)**



**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals



Trobem el senyal d'inici al final del carrer Montseny, passat el pont de la riera de Vallgorguina. Tot seguit, enfilem el camí que voreja, per l'esquerra, el pla del Forn.

El pla del Forn

Aquest pla de conreu, abans horta de regadiu, és ocupat en gran part per vivers d'arbres ornamentals i, prop de la riera, per plantacions de plàtans i pollancres. Amagada entre els plàtans, vora el camí, raja la font del Forn. **1** Una mica més enllà es pot contemplar un àlber centenari de reflexos argentats.



Passat l'àlber, voregem la plataneda i seguim paral·lels a la riera. Tot just travessat el sot de Can Sumana, prenem el primer trencall a l'esquerra, camí que més amunt es fa costerut però ufanós de vegetació pels avellaners i els castanyers que l'envolten. Un corriol fressat a l'esquerra ens indica la font d'en Nel, **2** bell paratge de quietud i remors sota la verdor transparent del fullam.

Seguim pel camí que, fent giragonses, ressegueix el flanc de la muntanya en un suau ascens. Després de passar per un coll carener, davallem fins al replà del Suro d'en Duran. **3** Ocult entre pins i alzines, aquest suro majestuós i gegantí deixa entreveure el treball dels peladors al llarg dels anys. Arribats a la pista forestal, a la dreta veiem el turó del Dolmen.





El dolmen de Pedra Gentil

Els megàlits –paraula d'origen grec que significa «pedra gran»– són monuments construïts entre els mil·lennis IV i II abans de la nostra era que van tenir com a funció bàsica la funerària.



AC

De megàlits, n'hi ha de diversos tipus. El dolmen de Pedra Gentil **4** correspon al que s'anomena cambra simple. La seva existència s'estableix al període calcolític, fa uns quatre mil anys. La singularitat de la construcció megalítica de Pedra Gentil ha estat motiu que la seva imatge hagi estat àmpliament difosa.

Diu la tradició que aquest dolmen era lloc de trobada de les bruixes de la costa. Els pescadors del Maresme creien que les bruixes s'aplegaven al seu entorn, on havien de donar compte de la seva conducta bruixesca, i la que no havia fet prou malifetes era penjada de la pedra superior del dolmen, que fa força. Perquè els no iniciats no poguessin veure el sacrifici, desencadenaven una gran ventada en totes direccions. Per a més informació, visiteu l'exposició permanent «El dolmen de Pedra Gentil» al carrer de l'Església, 13, de Vallgorguina.



Des del dolmen es veu, cap a l'oest, sorgint sobre les capçades del bosc, el campanar de l'església de Santa Eulàlia de Tapioles. **5**

Ascendim per la pista ampla en direcció al santuari del Corredor. A pocs metres, un camí a la dreta ens mena, en uns cinc minuts, a l'església enrunada de

Santa Eulàlia de Tapioles, documentada des del 878. D'origen romànic, la capella va ser arruïnada el 1373 i reconstruïda en època barroca.

Reprenem la pista principal i pugem enmig d'alzines, alzines sureres, pins i roures, fins a arribar al pla dominat pel mas de Can Pradell. 6

Can Pradell de la Serra

Can Pradell de la Serra, d'estil senyorial, amb façana esgrafiada i una elegant galeria d'arcades, va ser reconstruït de tal manera durant el segle XIX. Malgrat el seu estat d'abandonament, cal destacar, a més de la casa, la font i la magnífica pallissa, construïda l'any 1842 i actualment transformada en un restaurant. Al davant hi ha l'era, amb part del sardinell que l'envoltava.



AC



Vora la pista sobresurt un plàtan majestuós, punt de referència dels coneixedors d'aquest territori.

Deixem Can Pradell i seguim per la pista que duu al santuari del Corredor. A pocs metres prenem a l'esquerra un caminó que, entre volts i revolts, planeja suaument cap a llevant.



El bosc de la Puig

Al bosc de la Puig, **7** com a bona part del terme de Vallgorguina, s'hi pot observar l'existència d'un bosc mixt on es barregen espècies quercínies (alzina, surera, roure) i pins, amb predomi dels uns o dels altres segons l'orientació i el grau d'intervenció humana.

En aquesta part de la serra del Corredor, així com en el veí Montnegre, destaca l'abundància d'uns boscos força originals i d'elevat interès paisatgístic i ecològic: les suredes. L'alzina surera creix bé sobre sòls sorrenca pobres en nutrients, cas del sauló (sorra granítica) que trobem en aquestes muntanyes. Afavorida des dels segles XVIII i XIX per la indústria del suro i el desenvolupament de la vinya, la seva explotació s'ha mantingut fins als nostres dies. Juntament amb l'alzina surera, a les zones més ombrívols abunden les alzines i els roures, mentre els vessants més assolats són preferits pels pins pinyers. Al seu voltant es desenvolupa un sotabosc dens i variat. Així, tenim un estrat arbustiu alt format per espècies com el bruc boal i l'arboç, arbusts més baixos com la gòdua, l'argelaga negra, les estepes, la roja i el galzeran. Nombreuses lianes com el lligabosc, l'arítjol, l'heura o l'esbarzer donen al bosc un aspecte selvàtic.



El camí continua per l'obaga ombrívola fins que, després d'una sèrie de revolts, s'obre a la llum. Resseguint la carena i, quan el camí tomba a la dreta, veiem la masia de Can Clarens. **8**



La solella de Can Clarens

La masia de Can Clarens, situada al bell mig d'un petit replà de la solella del mateix nom, data del 1776, i d'aleshores ençà el seu ús agrícola s'ha vist desplaçat per altres com el residencial. Actualment és un centre d'educació ambiental i casa de colònies.

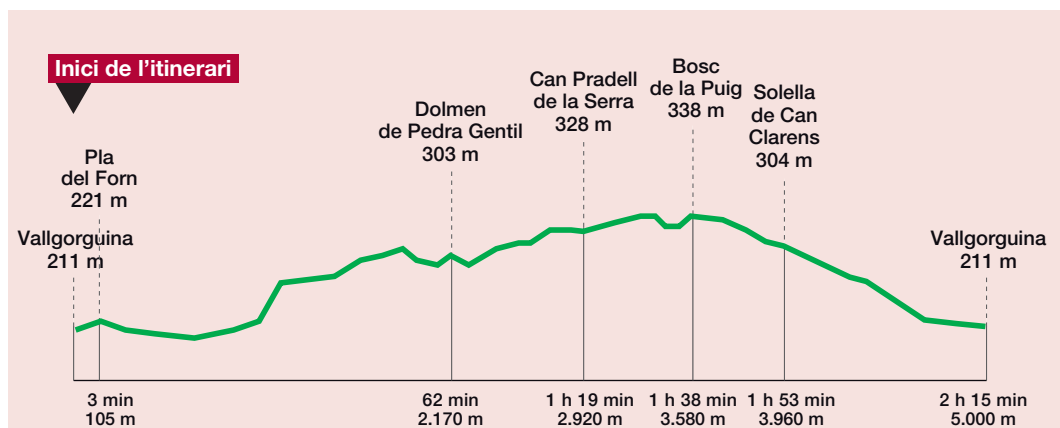
Aquest indret ofereix esplèndides panoràmiques del Montnegre de Ponent (767 m), cap a l'oest, i de la serra de les Mules (532 m), a l'est. La foscor dominant dels alzinars, recollida en el mateix nom del Montnegre, s'enriqueix amb una variada gamma de tonalitats que fan d'aquest paisatge un mosaic de colors boscos: brunencs de les alzines su-



reres, blavencs de les clapes de pinastres, d'un verd viu dels pins pinyers i groguencs d'arbres de ribera... En la llunyania, harmònicament disposades, es poden apreciar algunes masies envoltades de camps.



Deixem Can Clarens pel camí carreter que creua les feixes i enfila la baixada entre alzines sureres i pins pinyers. En un ràpid descens ens trobem davant del pont de la riera de Can Vilar, que travessem per retornar al nucli de Vallgorguina.



Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió.



Equipaments i serveis més propers

Oficina del Parc del Montnegre i el Corredor

Carrer de l'Església, 13, 2n. 08471 Vallgorguina
Tel. 938 679 452. Fax 938 679 092
p.montnegre@diba.cat

Centre d'Informació de Vallgorguina

Carrer de l'Església, 13, 2n. 08471 Vallgorguina
Tel. 938 679 332

Centre d'Informació del Santuari del Corredor

Situat al recinte del Santuari del Corredor, ofereix els serveis d'informació del parc, itineraris senyalitzats i venda de publicacions.
Tel. 937 434 367

Punt d'Informació a l'Oficina de Turisme de Sant Celoni

Carrer Major, 53. 08470 Sant Celoni
Tel. 938 670 171
turisme@santceloni.cat

Centre d'Informació d'Arenys de Munt

Parc de Can Jalpí (La Central). 08358 Arenys de Munt
Tel. 931 160 030
p.montnegre.arenys@diba.cat

Àrea d'esplai del Corredor

Aparcaments, taules, sanitaris i servei de bar.
S'hi organitzen itineraris guiats i altres activitats de coneixement de la natura.
Tel. 938 412 917 i 686 810 608

Consulteu-ne els horaris a:

parcs.diba.cat/web/montnegre

Com s'hi arriba

En vehicle particular

Des de la N-II o la C-32 a Arenys de Mar, agafeu la carretera C-61 fins a Vallgorguina.

Des de la C-35 o l'AP-7 a Sant Celoni, agafeu la carretera C-61 fins a Vallgorguina.

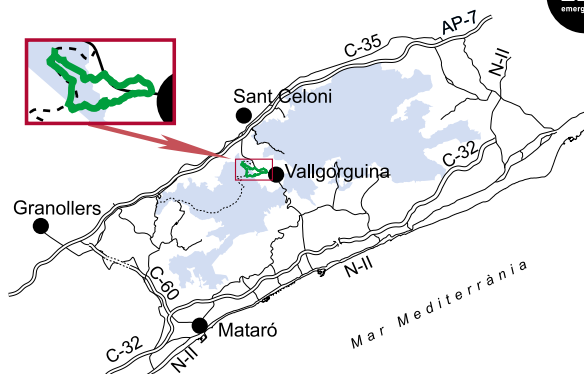
En tren

RENFE. Sant Celoni o Arenys de Mar. Tel. 934 900 202

En autobús

Transports públics de Catalunya (línia Sant Celoni-Arenys de Mar). Tel. 902 130 014 (Sagalés).

Feiners de dilluns a divendres (parada a l'entrada del parc pel pont de Can Pradell).



Distància: 5.000 m



Durada: 2 h 15 min



Excursió agradable i suau per camins i pistes ben indicades. El sender local SL-C 71  és senyalitzat amb fites de color blanc i verd.



Cal portar calçat adequat i cantimplora. L'itinerari és exclusiu per a vianants. Cal mantenir la tranquil·litat de l'entorn, respectar els conreus i la propietat privada i no llençar deixalles de cap mena.

1989 **25** anys 2014
Parc del Montnegre i el Corredor

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiú, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola, Parc del Foix.



**Diputació
Barcelona**

**Àrea de Territori
i Sostenibilitat**



**Mancomunitat
de Catalunya**
1914 2014

Espais Naturals i Medi Ambient

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparcs@diba.cat · parcs.diba.cat